

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Epistola Theodoreti episcopi Cyri e Calchedone ad Alexandrum
Hierapolitanum scripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.

Ceterum nihil vos turbet. Speramus enim tristitia exting-
guenda, & veritatem effulsuram, modo vestra pietas stre-
nue nos adiuuet.

*Epistola Theodoretii episcopi Cyri & Calchedone ad Alexan-
dram Hierapolitanum scripta.*

NVLLVM humanitatis, nullum asperitatis, nullum ad-
hortationis, nullum declamationis genus omisimus, En studium
& diligentia
filiorum hu-
ini faculi in
re praua.
quo apud pientissimum regem & illustre consistorium
non sumus vsi, testificantes coram Deo, qui omnia videt,
& Domino nostro Iesu Christo, qui iudicaturus est or-Actor. 17.
2. Tim. 4.
beminiusticia, & Spiritu sancto, & electis eius angelis, ne
contemnatur fides, quæ ab his qui hæretica dogmata sus-
cepere, & his subscribere ausi fuere, adulteratur; & vt
præcipiatur solum exponendam sicut in Nicæa, & abii-
ciendam superinductam hæresim ad damnum & perni-
ciem pietatis: & vsque in hodiernum diem nihil efficere
valuimus, nunc huc, nunc illuc auditoribus sese ferenti-
bus. Attamen nos nihil horum dehortari potuit, vt ab vr-
gendo propositum desisteremus; sed persecuti sumus cau-
sam, Dei gratia. Cum iuramento enim pientissimo nostro
regi suauimus, quod impossibile sit, nobis Cyrillum &
Memnonem conciliari; & quod fieri nequeat, vt illis com-Id impossibile
est vobis in
vestra perti-
nacia persi-
stentibus.
municemus, qui non antea eiecerint hæretica capitula.
Itaque nos quidem hanc habemus mentem: studium au-
tem est his, qui sua ipsorum quærunt, non autem quæ Iesu
Christi, vt reconcilientur eis & præter mentem nostram. Phil. 2. v. 11.
At non est nobis eius rei cura. Deus enim nostrum propo-
situm exigit, & virtutem explorat, neque supplicia irrogat
propter ea quæ præter mentem fiunt. De amico autem Nestorium
intelligit.
sciat tua sanctitas, quod si quando eius faceremus mentio-
nem vel apud pientissimum regem, vel apud illustre con-
sistorium, defectionis notabamur: tantæ sunt eorum, qui
intro sunt, erga illum inimicitia. Et hoc est molestissi-
mum. Pientissimus rex præ omnibus aliis auersatur no-
men, manifeste dicens: De hoc mihi nullus loquatur. spe-
cimen enim semel ipse dedit. Attamen dum hic sumus, Hunc, quem
totus mun-
dus execra-
tur, patrem
non appella-
retis, nisi idẽ
quod ille, sen-
tiretis.
non cessabimus omni virtute & eius patris curam gerere,
scientes factam illi ab impiis iniustitiam. Nobis quoque
studium est, vt hinc liberemur, & vestra liberetur pietas. Patres Syno-
di impios vo-
cant schi-
smatici.

X x x x iij

*Non unam
naturam, sed
unam perso-
nam esse con-
tendebant.*

*Eiusmodi
applausus fie-
ri solent, cum
nova doctri-
na profemi-
nari incipit.*

*Non est ve-
rissimile, hac
inter Theodo-
retum & im-
peratorem
intercessisse.*

*Iterum ine-
pte glorian-
tur de multi-
tudine.*

Nihil enim hinc boni sperandum, eo quod iudices ipsi omnes auro confidant, & contendant unam esse naturam deitatis & humanitatis. Populus autem omnis gratia Dei bene habet, & iugiter ad nos egreditur. Incepimus autem ipsis etiam disserere, & celebrauimus communionem maximas, & quarto illis enarratum est precibus tuarum pietatis de fide; & tanta audierunt voluptate, ut usque ad horam septimam non discederent, sed perdurauerint usque ad aestum solis. In aula enim maxima, & quatuor habente porticus, multitudo congregata fuit, & nos superne concionabamur e suggestu prope tectum. Verum celerus omnis cum bonis monachis valde nobis erat infensus, ita ut fieret collapidatio, quando a Rufinianis post aduentum pientissimi imperatoris rediremus, & vulnerarentur multi ex laicis & falsis monachis, qui nobiscum erant. Nouerat autem rex pientissimus, quod multitudo congregaretur contra nos; & solis nobis occurrens, dicebat: Non ui quod male congregamini. Dicebam autem ei: Quia dedisti fiduciam loquendi, cum venia audi. Iustum est, haereticos quidem excommunicatos in ecclesiis agere; nos vero qui pro fide certamus, & propter hoc ab illis communionis exortes factos, non intrare in ecclesiam? & ille respondit: Et ego quid faciam? Respondi igitur illi: Quod fecit magister tuus comes largitionum in Epheso. Ille enim ut inuenit nonnullos congregari, nos autem non congregari, compescuit eos, dicens: Si non fueritis pacifici, non concedam vni parti congregari. Et oportebat etiam tuam pietatem praecipere hic episcopo, ne permitteret neque illis neque nobis congregari, donec conueniamus, ut iusta tua sententia omnibus nota fiat. Ad haec dicebat: Equidem episcopo imperare non possum. Itaque respondi ego: Igitur neque nobis imperes, & accipiemus ecclesiam, & congregabimur; & cognoscet tua pietas, quod multo plures nobiscum sunt, quam cum illis. Ad haec diximus ei, quod nostra congregatio neque lectionem sacrarum scripturarum habebat, neque oblationem; solas autem preces pro fide & vestra maiestate, & de religione colloquia. Approbavit igitur, & ultra non prohibuit hoc fieri. Augentur igitur conuentus multitudinis ad nos venientis, & cum voluptate doctrinas audientis.

ANNO
CHRISTI
431.

Oret igitur vestra pietas, vt causa nostra exitum habeat Deo placentem. Nos enim quotidie periclitamur, & insidias monachorum & clericorum suspicantes, & potentiam & incuriam videntes.

Pars homiliae Theodoret episcopi Cyri, Calchedone ad schismaticorum legatos, Nestoriique fautores habitae.

CHRISTVS nobis dux sit sermonis, per quem & ipsi sermones, & nos diuinorum eius eloquiorum ministri: Christus, *qui positus est in ruinam multorum, & in resurrectionem, & in signum cui contradicitur*, olim quidem a carnali Israel, nunc autem a spiritali: Christus infidelibus quidem lapis offendiculi, & petra scandali; credentes autem non confundens, preciosus lapis est, & fundamentum, secundum Isaiae vocem. Christus lapis est, quem reprobauerunt aedificantes, & factus est in caput anguli: Christus ecclesiae fundamentum; Christus lapis, qui sectus est absque manibus, & factus est in montem magnum, & obtexit orbem, iuxta Danielis prophetiam: pro quo, & cum quo, & propter quem impugnamur, propter quem a regia ciuitate prohibiti sumus; sed caelorum regno non excludimur. ciuitatem enim habemus supernam Ierusalem, cuius architectus & opifex Deus, vt Paulus dixit. Christus, per quem terribiles Propontidis fluctus transire ausi estis, vt nostram audiat vocem, quam vestri pastoris vocis effigiem putatis. Desideratis enim audire iucundas vestri pastoris fistulas; pastoris, quem pastores socii calamis occiderunt, vt putant; ad quos Deus per prophetam clamat: *Pastores multi corruerunt vineam meam, coinquinaverunt portionem meam, posuerunt partem meam desiderabilem in solitudinem imperuiam.* Dicat de ipsis & per alium prophetam: *Secundum multitudinem ipsorum ita peccauerunt mihi: gloriam eorum in ignominiam ponam.* Dicat & per alium iterum prophetam: *Vae filii apostatae; fecistis consilium, & non ex me; & pacta, & non per spiritum meum; vt adiiciatis peccatum super peccatum: conuersi estis, qui profundum consilium consultastis & iniustum.* Dicat ad eos & Isaia: *Manus enim vestrae pollutae sunt sanguine, & digiti vestri peccatis: lingua vestra locuta est iniustitiam, & os vestrum iniquitatem meditatum est.* Nullus loquitur iusta; quia concipiunt laborem, & pariunt iniquitatem. Oua aspidum

Luc. 2. v. 34

1. Pet. 2. v. 8.

Is. 28. v. 16.

Ps. 117. v. 22

Dan. 2.

Non propter Christum.

sed propter improbitatem vestram

exclusi estis.

Hebr. 11. v. 10.

Adulatur impio Nestorio.

Jer. 12. v. 10

Os. 4. v. 7.

Isai. 30.

Omnia haec

seditionem

spirant contra Synodum.

Isai. 59. v. 3.